

Appel til FN-landene:

Lad drømmen fra Den amerikanske Frihedskrig blive til virkelighed

Denne udtalelse, henvendt til alle nationer i FN og til de amerikanske præsidentkandidater, blev vedtaget på et seminar afholdt af Executive Intelligence Review den 26. juli 2008 i Wiesbaden, Tyskland. I seminariet deltog parlamentsmedlemmer, økonomer og retseksperter fra Frankrig, Italien, Danmark, Sverige, Østrig, USA, Niger, Zimbabwe, Jordan og Tyskland.

Vi anser disse sandheder for selvindlysende, at alle mennesker er skabt lige, og at de af deres Skaber har fået visse umistelige rettigheder, heriblandt retten til liv, frihed og stræben efter lykke. At for at sikre disse rettigheder er blandt mennesker oprettet regeringer, hvis retfærdige magt hviler på de styredes samtykke, og når som helst nogen regeringsform bliver ødelæggende for disse formål, er det folkets ret at ændre eller ophæve den og at indsætte en ny regering, baseret på sådanne grundsætninger og med magtbeføjelser organiseret på den måde, som efter dets opfattelse mest sandsynligt vil bringe dem sikkerhed og lykke” – kan vi læse i den amerikanske uafhængighedserklæring fra 1776.

Martin Luther King påmindede endvidere verden i sin berømte tale „I have a Dream“ den 28. august 1963: ”Da vor republiks arkitekter skrev de storslåede ord i forfatningen og Uafhængighedserklæringen, afgav de samtidig et løfte, som alle amerikanere har arvet retten til. Dette var et løfte om, at alle mennesker, ja sorte såvel som hvide, garanteres en umistelig ”ret til liv, frihed og at stræbe efter lykken”. Det er i dag tydeligt, at USA har forsømt at opfylde dette løfte til sine farvede medborgere.”

Men Den amerikanske Frihedskrig og grundlæggelsen af en republik i Den ny Verden var ikke bare ”håbets ledestjerne og frihedens tempel” for Amerika selv, men gav hele verden håb om en fremtid, hvor imperialismen og kolonialismen langt om længe ville blive overvundet. John Quincy Adams program for et internationalt principfællesskab mellem republikker, der er fuldstændigt suveræne, men alligevel kan forenes om fælles mål for menneskeheden, var den ædle iværksættelse af den folkeretsidé, som blev etableret med Den vestfalske Fred. I dag er det desværre åbenbart, at USA i de seneste år har holdt dette løfte overfor det internationale samfund lige så lidt, som King beklagede det vedrørende de sorte medborgere på hans tid. Men i og med det amerikanske præsidentvalg er der nu en enestående chance, måske også den sidste, for at give nyt liv til idealerne fra Den amerikanske Frihedskrig, fra John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og Martin Luther King.

Aldrig før i historien har menneskeheden været truet af større farer end netop nu. Vi gennemlever slutfasen af det globale finanssystems sammenbrud, hvis hyperinflationære konsekvenser allerede har ført til sultoptøjer i mere end 40 lande, og som også indebærer en massiv trussel imod levestandarden for flertallet af befolkningen i de såkaldte industrialiserede lande. Den uhæmmede frihandel, som hører med til globaliseringen, har spillet totalt fallit og truer med at styrte verden ud i et kaos, som truer mange millioner menneskeliv, måske tilmed milliarder.

I 1950'erne og 60'erne herskede ideen om FN's udviklingsårtier stadig - dvs. visionen om at udviklingslandene for hvert årti skridt for skridt ville overvinde sin underudvikling, og så snart som muligt komme op på samme niveau som industrilandene – men fra omkring midten af 60'erne satte et paradigmeskifte ind, hvor man ikke længere talte om at overvinde underudviklingen gennem at udbygge infrastruktur, industri og landbrug, men i stedet om ”overbefolkning”, ”tilpassede teknologier” og ”bæredygtig udvikling”. I stedet for at dyrke afgrøder til at brødføde sin egen befolkning skulle udviklingslandene i stigende grad producere såkaldte eksportafgrøder, for at kunne betale af på den udlandsgæld, som var blevet stadig større gennem den politik, man var blevet påtvunget af IMF.

I industrinationerne betød dette paradigmeskifte i stigende grad, at man erstattede produktion med spekulation. Gennem såkaldt „outsourcing” til lavtlønslande forsvandt mange små og mellemstore

produktive firmaer og højt specialiserede arbejdspladser i industrilandene, mens lavtlønslandenes egentlige indtægter ikke engang dækkede de reelle samfundsøkonomiske udgifter. Gennem denne frihandelspolitik er vigtig industri- og landbrugskapacitet i løbet af de seneste 40 år blevet ødelagt. En lille del af befolkningen i alle lande blev decideret uanstændigt rige, små og mellemstore industrier blev ødelagt mange steder, alt mens 80 procent af landenes befolkninger er blevet stadig fattigere. Situationen forværredes hen imod det, som Gandhi skrev med henvisning til de britiske koloniherrer: „Rigdom uden arbejde, nydelse uden samvittighed, kundskab uden karakter, handel uden moral, videnskab uden medmenneskelighed, tilbedelse uden opofrelse, og politik uden principper.”

Globaliserings- og frihandelsmodellen har spillet fallit, som det ikke mindst illustreres af det tilsyneladende endegyldige sammenbrud af WTO-forhandlingernes Doha-runde i Genève. Det er derfor yderst presserende, at vi igen sætter de ideer på dagsordenen, som f.eks. blev fremsat af De alliancefri Landes bevægelse på dets konference i Sri Lanka 1976 i den såkaldte Colombo-resolution, dvs. kravet om en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, som gør det muligt for alle mennesker og nationer på jorden at leve et menneskeværdigt liv i frihed og med mulighed for at søge lykken, som det blev udtrykt i Uafhængighedserklæringen.

FN's kommende generalforsamling, som påbegyndes den 26. september i år, er måske den sidste chance for at sætte hele menneskehedens interesse på dagsordenen i stedet for blot et fåtal spekulanter. Hvis modige ledere fra adskillige lande handler på samme vis, som Guyanas tidligere udenrigsminister Fred Wills gjorde i 1976, og som Mexicos daværende præsident López Portillo gjorde i 1982, så kan genopbygningen af verdensøkonomien efter systemsammenbruddet stadig nå at blive sat tidsnok i gang.

Det verden behøver i dag, er individer, som har en vision om og kærlighed til, at verdenssamfundet skal sætte spørgsmålet om en ny økonomisk verdensorden på dagsordenen. Denne udtalelse er en appel til ledende repræsentanter for alle nationer om at arbejde frem imod dette mål. Og jo flere kræfter der henvender sig til de amerikanske præsidentkandidater, der stadig er i spil, om at indfri løftet fra den amerikanske forfatning og Uafhængighedserklæringen for alle nationer på jorden, desto større er chancen for, at Amerika kan vende tilbage til den positive rolle, det spillede på Benjamin Franklins, Alexander Hamiltons, John Quincy Adams, Abraham Lincolns og Franklin D. Roosevelts tid.

Helga Zepp-LaRouche, international formand for Schiller Institutet, m.fl.

Navn	Adresse	Titel	Underskrift
-------------	----------------	--------------	--------------------

---

Sendes til: Schiller Institutet, Skt. Knuds Vej 11, kld. tv., 1903 Frederiksberg